

§ 5. W uchwale nr 571 Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1951 r. w sprawie organizowania i prowadzenia placówek wychowania pozaszkolnego (Monitor Polski Nr A-77, poz. 1067) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5:

liczbę 7 zastępuje się liczbą	8,40
„ 12 „ „ „	14 40
„ 24 „ „ „	28,80
- 2) w § 6:

liczbę 400 zastępuje się liczbą	480
„ 340 „ „ „	408
„ 280 „ „ „	336
„ 200 „ „ „	240
„ 120 „ „ „	144
„ 90 „ „ „	108
- 3) w tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników placówek wychowania pozaszkolnego, stanowiącej załącznik do uchwały,

liczbę 475 zastępuje się liczbą	570
„ 315 „ „ „	378
„ 240 „ „ „	288
„ 200 „ „ „	240
„ 140 „ „ „	168
„ 100 „ „ „	120
„ 94,50 „ „ „	113
„ 80 „ „ „	96

§ 6. W uchwale nr 15 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1953 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli (wychowawców) zajętych w niepełnym wymiarze zajęć (godziny kontraktowe), za pracę w godzinach nadliczbowych oraz za zajęcia wychowawcze w internacie i czynności dodatkowe w szkołach i zakładach podległych Ministrowi Oświaty, Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego oraz ministrom i prezesom urzędów centralnych, których szkoły znajdują się pod nadzorem pedagogicznym Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Monitor Polski nr A-3, poz. 32) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 liczbę 10 zastępuje się liczbą 12
- 2) w § 3 „ 16 „ „ „ 19,50
- 3) w § 4 „ 60 „ „ „ 72
- 4) w § 5:

a) w pkt 1 lit. a) liczbę 30 zastępuje się liczbą	36
b) w „ 1 „ b) „ 40 „ „ „	48
c) w „ 2 „ a) „ 30 „ „ „	36
d) w „ 2 „ b) „ 40 „ „ „	48.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom i prezesom urzędów centralnych.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

42

UCHWAŁA Nr 52 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1953 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach.

§ 1. W uchwale nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-9, poz. 134 i Nr A-42, poz. 523) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt IV ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniu lub posiedzeniach tej samej komisji w ciągu doby nie może przekraczać kwoty 19 zł.”;
- 2) w pkt IV ust. 3 liczbę 30 zastępuje się liczbą 38.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

43

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 12 stycznia 1953 r.

w sprawie wyrobu pieczywa cukierniczego.

Na podstawie art. 1 i 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pieczywem cukiernicznym w rozumieniu niniejszego zarządzenia są wyroby mączne, w których znajduje się nie mniej niż 40% wagowo artykułów spożywczych innych niż mąka, jak cukier, tłuszcz, jaja, mleko, owoce itp.

§ 2. Ustala się trzy grupy pieczywa cukierniczego:

A. pieczywo nietrwale obejmujące:

- 1) Ciastka o różnych kształtach i smakach, jak:
 - a) ciastka tortowe,
 - b) „ parzone,
 - c) „ kruche,
 - d) „ francuskie,
 - e) „ drożdżowe,
 - f) „ orzechowe,
 - g) „ migdałowe,
 - h) „ bezowe,
 - i) pączki;

- 2) torty i mazurki o różnych kształtach i smakach, jak:
 - a) z ciasta biszkoptowego,
 - b) „ kruchego,
 - c) wafłowe, pokryte praliną, czekoladą itp.;
- 3) babki, placki i strucle, wyrabiane z ciasta drożdżowego;
- 4) keksy o różnych kształtach;

B. pieczywo trwałe, jak:

- 1) biszkopty,
- 2) herbatniki,
- 3) pierniki,
- 4) sucharki,
- 5) wafle;

C. półfabrykaty, jak ciasta podstawowe, kremy itp.

§ 3. Pieczywo cukiernicze może być sprzedawane na sztuki lub na wagę.

§ 4. 1. Pieczywo cukiernicze przeznaczone do wprowadzenia do obrotu może być wytwarzane zarówno w wytwórniach uspołecznionych jak i prywatnych jedynie według receptur ustalonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego w drodze zarządzenia.

2. Każda receptura powinna być oznaczona numerem, z tym że recepturę na:

- 1) ciastka oznacza się numerami od 101 — 300,
- 2) torty i mazurki oznacza się numerami od 301 — 400,

- 3) babki, placki i strucle oznacza się numerami od 401 — 500,
- 4) keksy oznacza się numerami od 501 — 600,
- 5) biszkopty oznacza się numerami od 601 — 700,
- 6) herbatniki oznacza się numerami od 701 — 800,
- 7) pierniki oznacza się numerami od 801 — 900,
- 8) sucharki oznacza się numerami od 901 — 1000,
- 9) wafle oznacza się numerami od 1001 — 1100,
- 10) półfabrykaty oznacza się numerami od 1 — 100.

§ 5. 1. Minister Handlu Wewnętrznego ustali w drodze zarządzenia wagę jednostkową pieczywa cukierniczego.

2. Minister Handlu Wewnętrznego ustali w trybie określonym obowiązującymi przepisami ceny jednostkowe pieczywa cukierniczego.

§ 6. Zabrania się wypieku przeznaczonego do obrotu pieczywa cukierniczego sporządzonego niezgodnie z recepturą, o której mowa w § 4.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że zakaz wypieku, o którym mowa w § 6, wchodzi w życie w siedem dni od dnia ogłoszenia zarządzenia ustalającego wagę jednostkową pieczywa (§ 5 ust. 1).

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

44

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 stycznia 1953 r.

w sprawie zasad i trybu spłaty nie umorzonych zaliczek na materiały.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z § 4 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 24 października 1952 r. w sprawie zasad normowania i finansowania środków obrotowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego (Monitor Polski Nr A-93, poz. 1441) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zaliczki wypłacone na materiały zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 14 marca 1952 r. w sprawie udzielania i umarzania zaliczek na materiały udzielanych przez zleceniodawców przedsiębiorstw budowlano-montażowym (Monitor Polski Nr A-27, poz. 371 i Nr A-82, poz. 1314) podlegają zwrotowi.

2. Zwroty zaliczek powinny być dokonane przez podwykonawców na rachunki generalnych wykonawców do dnia 10 lutego 1953 r., a przez generalnych wykonawców i wykonawców — na rachunki zleceniodawców do dnia 20 lutego 1953 r.

3. Zwrot zaliczek powinien nastąpić według stanu na dzień 31 grudnia 1952 r.

4. Stan nie umorzonych zaliczek (ust. 1) powinien być uzgodniony do dnia 31 stycznia 1953 r. między jednostkami wymienionymi w ust. 2.

5. Równocześnie z przelewami dotyczącymi zwrotów nie umorzonych zaliczek należy w banku przedkładać do wglądu dowody uzgodnienia stanu zaliczek.

§ 2. 1. Zwroty zaliczek przez podwykonawców dokonywane są na „rachunki zaliczek materiałowych” generalnych wykonawców.

2. Generalni wykonawcy, wykonawcy i podwykonawcy wykorzystają sumy na „rachunkach zaliczek materiałowych” na spłatę zaliczek, a ewentualne na lwyżki na tych rachunkach po spłacie zaliczek przekażą na rachunki rozliczeniowe do dnia 20 lutego 1953 r.

3. Po wyczerpaniu środków na „rachunkach zaliczek materiałowych” zwroty zaliczek dokonywane są z rachunków rozliczeniowych.

4. W przypadku braku środków na rachunkach wymienionych w ust. 2 i 3 upoważnia się banki specjalne do udzielenia kredytu na warunkach przewidzianych dla kredytów różnych na fundusz płac i płatności z nim zrównanych.

§ 3. 1. Generalni wykonawcy i wykonawcy dokonują zwrotu zaliczek pobranych na wykonanie inwestycji limitowych:

- a) na rachunki zbiorcze odrębne dla każdej części budżetu centralnego w bankach finansujących inwestycje, skąd sumy te podlegają przelaniu przez banki na dochód właściwej części, dział 6, rozdział 2 budżetu centralnego — o ile inwestorzy są objęci bądź rozliczają się z budżetem centralnym lub terenowym,